

Regeringen foreslår heri at indføre et kulturbidrag for streamingtjenester på 5 % af tjene-
sternes omsætning i Danmark

Foto Shutterstock

Af
AFSAGT

#Skatter og afgifter #International skat

Af Jakob Bundgaard, ph.d.,
managing director / CORIT Advisory
professor / Aalborg Universitet

Kulturbidraget

– minder det ikke
lidt rigeligt om en
digital skat?

1. Bidrag som skattepolitisk trend

Det nye sort inden for skattepolitikken er så vidt ses at kalde skatter for bidrag. Hermed tilsigtes det vist nok, at opkrævningen skal fremstå i et mere gunstigt og populært lys, og som det seneste eksempel viser, kan staten forsøge helt at undgå prædikatet skat, hvis dette er belejligt.

2. Den internationale skatteaftale af 8. oktober 2021

Det er næppe forbigået manges opmærksomhed med berøring til skatteverdenen, at der 8. oktober 2021 langt om længe blev indgået en international aftale vedrørende den fremtidige arkitektur for det

internationale skattesystem: "Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy 8 October 2021". Som det fremgår af titlen, fastlægger aftalen en 2 søjle-tilgang i forhold til fremtidens globale skattesystem. Denne aftale udspringer af det store arbejde med at tilpasse skattesystemet til de udfordringer, der antages at følge af digitaliseringen af økonomien. Danmark har også tiltrådt aftalen.

De endelige forslag i Pillar I og II har meget lidt med de oprindelige målsætninger at gøre. En af de udfordringer, som forslaget imidlertid skulle løse, navnlig for at få USA med til forhandlingsbordet, var de vildt voksende unilaterale tiltag i form af såkaldte Digital Services Taxes (DST), som har spredt sig globalt i de senere år, og som altså oftest rammer amerikanske tech-virksomheder. Det er en væsentlig forudsætning bag indgåelsen af den internationale aftale 8. oktober 2021, at disse unilaterale tiltag skal fjernes, når aftalen er implementeret. Dette har fundet vej til aftalen med følgende tekst, som indeholder en stand-still og roll-back klausul:

“Unilateral measures

The Multilateral Convention (MLC) will require all parties to remove all Digital Services Taxes and other relevant similar measures with respect to all companies, and to commit not to introduce such measures in the future. No newly enacted Digital Services Taxes or other relevant similar measures will be imposed on any company from 8 October 2021 and until the earlier of 31 December 2023 or the coming into force of the MLC. The modality for the removal of existing Digital Services Taxes and other relevant similar measures will be appropriately coordinated. The IF notes reports from some members that transitional arrangements are being discussed expeditiously.”

Baseret på dette, kunne man få den tanke, at det var i strid med aftalen at indføre særlige skatter rettet mod digitale virksomheder.

3. Forslag til et dansk kulturbidrag på streamingtjenester

Stor var overraskelsen således, da regeringen præ-senterede sit medieudspil 3. februar.

Regeringen foreslår heri at indføre et kulturbidrag for streamingtjenester på 5% af tjene-sternes omsætning i Danmark, som skal anvendes til produktion af dansk kvalitetsindhold. Bidraget skal gå til en større public service-pulje samt forøge tilskuddet til danske film.

Medierne var ikke sene til at gribe denne begivenhed og har også problematiseret indførelsen af en sådan målrettet omsætningskat på 5% for streamingtjenester. Det særlige problem er, hvorvidt den internationale aftale af 8. oktober spænder ben for et sådant kulturbidrag.

4. Er kulturbidraget i strid med den internationale aftale?

Det skal straks siges, at ingen med sikkerhed ved, om aftalen omfatter et konkret tiltag som kulturbidraget. Alene baseret på ovenstående ordlyd af aftalen synes kulturbidraget dog at falde inden for aftalens anvendelsesområde, idet der må kunne siges at være tale om et ”other relevant similar measure”.

Skatteministeren har imidlertid allerede i december 2021 udtalt til Skatteudvalget, at dette ikke er opfattelsen hos denne:¹

”Denne klausul begrænser efter sin ordlyd ikke indførelsen af andre initiativer end ”egentlige” digitale omsætningskatter og lignende tiltag, og det må således bero på en konkret vurdering af udformningen af en streamingafgift som omtalt af spørger, hvorvidt dette initiativ vil være omfattet af stand-still forpligtelsen i OECD-aftalen.”

Tillige fremgår det af svar til skatteudvalget (SAU Alm. del - endeligt svar på spørgsmål 246 af 14. januar 2022). Kulturministeren og skatteministeren har konkluderet, at der ikke er tale om en skat, og at der er tale om et tiltag, som er rummet i det såkaldte AVMS-direktiv (direktivet om audiovisuelle medietjenester).

I henhold til AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2, gives mulighed for, at EU-medlemsstaterne kan pålægge EU-baserede udbydere af streamingtjenester at bidrage økonomisk til fremstillingen af europæiske programmer, herunder dansk indhold, hvis udbyderne retter deres tjenester mod Danmark. Dette kan enten ske **i form af en investeringsforpligtelse**, der pålægger udbyderne at foretage direkte investeringer i fremstillingen af europæiske programmer, **eller en bidragsforpligtelse**, der pålægger udbyderne **at betale et bidrag til en fond**, som efter ansøgning udbetaler støtte til fremstilling af europæisk indhold.

Skatteministeren har udtalt, at kulturbidraget således under AVMS-direktivet udgør et finansielt bidrag øremærket til produktionen af specifikke programmer. Det er skatteministerens umiddelbare opfattelse, at et kulturbidrag som det, der indgår i udspillet ”Den demokratiske samtale skal styrkes”, ikke vil være i strid med ordlyden i ”stand-still” og ”roll-back” forpligtelsen i OECD-aftalen.

Direktivbestemmelsen indebærer, at der kan pålægges en forpligtelse til at investere eller at bidrage til en øremærket fond. Det fremgår ikke eksplicit af de begrænsede detaljer

i medieudspillet, hvorledes opkrævningen skal ske, men umiddelbart ser det ud til, at der vil være tale om en offentlig opkrævning, som efterfølgende kan uddeles målrettet til de omfattede formål. Hvorvidt en sådan type opkrævning er i overensstemmelse med direktivets muligheder eller ej, kender jeg ikke nok til medieretten til at udtale mig om.

Uanset om der er tale om en opkrævning, som måtte være anerkendt i AVMS-direktivet, siger dette ikke i sig selv noget om samspillet med den internationale skatteaftale. Selvom direktivet ikke er udtryk for et unilateralt initiativ i sig selv, synes udnyttelsen af muligheden for i henhold til EU-retten at opkræve et målrettet bidrag at være udtryk for et unilateralt initiativ. Spørgsmålet er så blot, om der er tale om en skat eller ej?

Uanset hvor dette måtte lande, er jeg ret overbevist om, at det vil være svært at overbevise den amerikanske centraladministration om, at vi ikke i Danmark netop indfører en særskat på streamingservices, uanset at vi kalder det et kulturbidrag, og uanset om vi påberåber os det søgte argument, at der sandelig ikke er tale om en skat, og at denne opkrævning er legitimeret af et EU-direktiv.

For mig at se udspiller der sig en omgang med begreber og en form for argumentation, som næppe ville blive godtaget, hvis disse var initieret af skatteyderne.

Med udgangspunkt i en alment anerkendt definition af en skat som en obligatorisk ydelse, der betales til offentlig forvaltning og service, uden at denne giver direkte ret til en speciel modydelse, kunne kulturbidraget vel fint passe ind her. Det store spørgsmål er så, om vi fjerner os fra definitionen af en skat ved at kalde ydelsen noget andet. Det kunne således være belejligt, hvis lovgiver kunne indføre målrettede bidrag til snart sagt alle konkrete formål og så lave snævre puljer til finansieringen heraf, og så undgå eventuelle besværligheder med den egentlige skattepålæggelse.

Det skal blive interessant at se, hvor dette fører os hen.

Note

¹ SAU Alm. del - endeligt svar på spørgsmål 247.